

kasser og Loven om Sygekasser. Derimod savner jeg endnu Forslag til Revision af Loven af 27. Maj 1908 om uægte Børn, som det vil være ganske naturligt at behandle i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag. — Invaliditetskommissionen har siddet i en lang Aarrække og behandlet disse Spørgsmaal. Det havde ogsaa været heldigt, om man snart havde set et Resultat fra denne Kommission. Det er, saavidt jeg erindrer, den højtærede Indenrigsminister, som er Formand for denne Kommission. Det havde været overordentlig heldigt at have de Resultater, hvortil denne Kommission er kommet, inden man gik videre paa den humane Lovgivnings Bane. Jeg synes, at de nødvendige Overvejelser maatte have kunnet tilendebringes i saa mange Aar, men der foreligger beklageligvis endnu ikke noget Resultat fra Kommissionen.

I de Aar, hvori de humane Love har virket, har man jo opdaget adskillige Brøst i dem, Mangler, som bevirker, at de fungerer mindre godt. Det vilde derfor være i hele Samfundets Interesse, om man hurtigst muligt kom bort fra disse. Blandt andet giver den nævnte Lov af 27. Maj 1908 Anledning til megen Forargelse hos den Del af Befolkningen, som ikke nyder godt af den. Jeg vilde derfor tillade mig at opfordre den højtærede Indenrigsminister eller, hvis det er den højtærede Justitsminister, denne Lov sorterer under, den højtærede Justitsminister til at forelægge denne Lov til Revision, saaledes at den kunde behandles sammen med det nu forelagte Lovforslag om Børn af Enker og Enkemænd, thi der skulde dog gerne være en vis Forbindelse mellem den Maade, hvorpaa man behandler Børn af ugifte og Børn af Enker, saaledes at det Misforhold, der hidtil har været til Stede, ikke skulde fortsættes i Fremtiden.

J. Pedersen: Da det Medlem af Landstingets Venstregruppe, som i Fjor talte i denne Sag (Broberg), er forhindret i at være til Stede i Dag, skal jeg med et Par Ord henvise til, hvad det nævnte Medlem den Gang udtalte om Gruppens Stilling til den foreliggende Sag. Man erkender, at Lovforslaget er en naturlig Konsekvens af de to Love af 27. Maj 1908. Efter at den første af disse Love havde givet Mødre til Børn udenfor Ægteskab Ret til at faa udbetalt af det offentlige det Underholdsbidrag, som er paalagt Barnets Fader, selv i de Tilfælde, hvor han ikke længere lever, og efter at den

anden Lov har givet de fraskilte, fraseparerede eller forladte Hustruer den samme Ret for deres Børns Vedkommende, vil man ikke med Rette kunne opretholde en saadan Forskel mellem disse Mødre og Enker med Børn, at Stillingen for de sidste vilde blive saa meget væsentlig ringere, som den efter den gældende Lovgivning er, idet de, naar de ikke er i Stand til at underholde deres Børn, er nødt til at ty til Hjælpekasserne eller til Fattigvæsenet.

Men idet man saaledes erkender Berettigelsen af dette Forslags Fremkomst og erkender, at man ikke let vil kunne komme udenom det Krav, som deri stilles, vil jeg ikke lægge Skjul paa, at der i det hele er nogen Betænkelighed ved den Retning, som den humane Lovgivning tager. Naar jeg for mit Vedkommende er noget betænkelig ved denne Sag, er det ikke saa meget af finansielle Grunde. Vel er det jo rigtigt, som den ærede foregaaende Taler sagde, at Loven vil medføre en betydelig forøget Byrde baade for Staten og Kommunen, men for Statens Vedkommende tør man vel antage, at den nu har sit Pengevæsen saaledes konsolideret, at den er i Stand til at afholde denne Udgift, og for Kommunernes Vedkommende turde Forholdet vel være det i mange Tilfælde, at hvad Kommunerne her kommer til at betale mere end hidtil, vil de i det mindste til Dels kunne spare paa andre Konti. Betænelighederne for mit Vedkommende har derimod mere Hensyn til de nye Konsekvenser, som dette Lovforslag let vil kunne medføre.

En af de Forandringer, som blev foretaget i Folketinget ved Behandlingen i Fjor, var, at Enker og Enkemænd eventuelt vil kunne beholde den Understøttelse, som er blevet dem tildelt, indtil 2 Aar efter at de har indgaaet nyt Ægteskab. Folketinget har derved ligesom aabnet Døren til det næste Skridt, og dette næste Skridt maa da blive, at ogsaa gifte Folk, som ikke kan forsørge deres Børn, maa kunne paaregne Hjælp dertil af det offentlige, uden at dette faar Fattighjælps Følger. Ministeren udtalte ved Lovforslagets Forelæggelse her, at man ogsaa skulde tage Hensyn til den etiske Side, til Forældrenes Opfattelse og til Børnenes Opfattelse, idet Børn, hvis Fædre og Mødre var nødte til at bede om Hjælp, medens den ugifte Kvinde kunde kræve Hjælp til sit Barn, maatte faa en mindre god Forestilling om, hvad der var ret og retfærdigt. Men det samme maa kunne siges